

“แก๊งตาย” อย่างไรก็ไม่แพ้

“คนตาย” แล้วยังไปไหนมาไหนได้ มีความสุขเหมือนคนมีชีวิต มีจำนวนอยู่ไม่มากนักในโลกนี้ ลักษณะหนึ่งคือการหลอกตัวเองว่าตาย ซึ่งในภาษาอังกฤษเรียกว่า Faked Death หรือ Pseudocide มีเรื่องอื้อฉาวของการหลอกว่าตายในต่างประเทศหลายกรณีที่น่านำมาเล่าต่อ

คนแรกคือ Lord Timothy Dexter ผู้มีชีวิตอยู่ในแถบเมืองบอสตันในศตวรรษที่ ๑๘ ชีวิตของเขาเริ่มมาจากการเป็นช่างเครื่องหนัง ตอนเกิดยากจนมีการศึกษาจำกัด แต่มีความสามารถในการค้าขายจนร่ำรวยเป็นมหาเศรษฐี ชีวิตเขาไม่ค่อยอยู่ในร่องในรอยจนเป็นคนอื้อฉาวในประวัติศาสตร์อเมริกา

Dexter เกิดใน ค.ศ. ๑๗๔๘ พ่อเป็นเกษตรกรในช่วงเวลาประวัติศาสตร์ของการเป็นเมืองขึ้นอังกฤษก่อนประกาศอิสรภาพ หลังจากเรียนรู้การเป็นผู้ช่วยช่างเครื่องหนังจนอายุ ๒๑ ปี ก็ออกมาแสวงหาความร่ำรวยโดยเริ่มต้นจากการมีตำแหน่งที่ทางการแต่งตั้ง

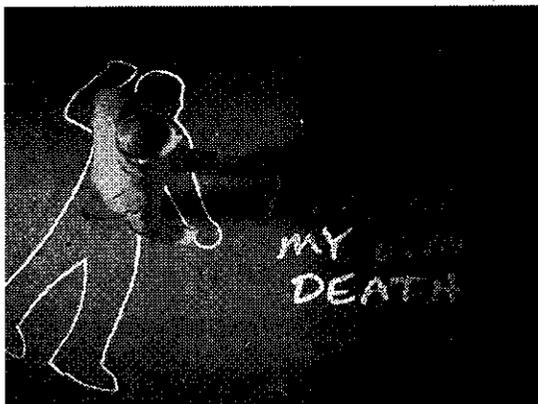
เขาวิ่งเต้นอยู่หลายปีหลายตำแหน่งจนคนแต่งตั้งราคาเลยให้ตำแหน่ง “Informer of Deer” หน้าที่ก็คือติดตามตรวจสอบและนับจำนวนกวางของเมือง เขาทำหน้าที่อย่างภาคภูมิใจพร้อมกับทำเงินและเก็งกำไรในช่วงหลังการประกาศอิสรภาพของสหรัฐอเมริกาในปี ๑๗๗๖ และประสบความสำเร็จอย่างมาก ร่ำรวยจนซื้อคอกเรือไว้ค้าขายและสร้างปราสาทริมทะเลที่ไม่เหมือนใคร

ปราสาทของเขาใหญ่โต มีเสากว่า ๔๐ ต้น บนยอดแต่ละต้นมีรูปปั้นของเขาพร้อมกับ คำสลักว่า “บุคคลแรกของตะวันออก บุคคลแรกของตะวันตก และนักปรัชญาที่ยิ่งใหญ่สุดในโลกตะวันตก” ทั้งหมดนี้เป็นที่ขบขันแก่ชาวบ้าน เพราะเขาอ่านและเขียนหนังสือยังไม่แตกเลย

เมื่อความรวยอย่างไรรัสนิยมเป็นเรื่องที่ผู้คนนินทา เขาก็พยายามเข้าสมาคมกับกลุ่มคนชั้นสูง เพราะการรวยอย่างไม่ได้รับการยอมรับทำให้เขาขาดความสุข เขาสถาปนาตนเองเป็นท่าน Lord และบังคับให้ลูกน้องและคนรับใช้เรียกเขาเช่นนั้น แต่ั่นไม่พอเขาอยากรู้ว่าคนเหล่านี้และสังคมคิดอย่างไรกับเขา ดังนั้น จึงสร้างหลุมฝังศพใหญ่โต ว่าจ้างช่างไม้ฝีมือดีให้ต่อโลงศพทั้งดงและแจ้งข่าวว่าเขาตาย

ภรรยาและลูกซึ่งรู้เรื่อง Faked Death นี้ดี แต่ก็ไม่อาจห้ามปรามได้ จึงจำต้องเล่นด้วย งานศพของเขาที่จัดอย่างหรูหราใหญ่โตมีคนมาร่วมงานถึง ๓,๐๐๐ คน (อาจมาดูให้แน่ใจว่าคนประหลาดนี้ตายจริงก็เป็นได้ หรือเพราะมีอาหารและไวน์ชั้นดีเลี้ยงอย่างไม่อั้น) Dexter แอบดูอยู่ข้างบนอย่างสนุกและภูมิใจ ลูกชายและลูกสาวเล่นบทบาทได้ดี ร้องไห้ร้องไห้อย่างสมแก่สถานการณ์ แต่ที่มีปัญหาคือภรรยาของเขาเธอขี้มึนแหม้มกับแขก (อาจนึกขำในความบ้าของสามี) เขาจึงแอบลงมาเอาไม้เขียนภรรยาในครัวจนเกิดการถกเถียงกันขึ้น ผู้คนวิ่งเข้ามาดู เรื่องจึงแดงขึ้น แต่ Lord Dexter ก็ขี้มึนเสมอมาน่าเล่นกันสนุก ๆ

Dexter เขียนหนังสือแจกเลียนแบบผู้ตีสมัยนั้น ถึงแม้จะเขียนไวยากรณณ์ผิด ๆ ถูก ๆ แต่เขาก็ภูมิใจมาก (ปัจจุบันหนังสือเล่มนี้มีมูลค่านับล้านบาท) ในปี ๑๘๐๖ เขาก็ตายจริง ๆ โดยไม่ต้องหลอกใคร

เรื่องที่สองที่อื้อฉาวเพราะมีคนได้เสียคือกรณีของ John Stonehouse นักการเมืองอังกฤษ (ค.ศ. ๑๙๒๕-๑๙๘๘) ผู้เรียนจบ London School of Economics อันมีชื่อเสียงและเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรยาวนาน เคยเป็นรัฐมนตรีช่วยในรัฐบาลพรรค Labor สมัยนายกรัฐมนตรี Harold Wilson ด้วย

ในปลายปี ๑๙๗๔ เขาทิ้งเสียผ้าไว้ริมหาด Miami ทำที่ว่ามีวุ่นน้ำและจมน้ำหายไป หรือถูกฉลามกิน แต่แท้จริงแล้วเขาไม่ตาย แต่

กลับสดชื่นรื่นเริงแอบบินหนีไปออสเตรเลียเจอกับภรรยาที่เป็นเลขานุการภายใต้ชื่อปลอมโดยตั้งใจจะไปตั้งต้นชีวิตใหม่ที่นั่น

แผนการล้มเหลวในเวลาหนึ่งเดือนเท่านั้นเมื่อเขาโอนเงินจากบัญชีของเขาไปออสเตรเลียในนามของคนอื่น และตัวเองจะไปรับ เจ้าหน้าที่ธนาคารเห็นผิดสังเกตจึงรายงานตำรวจ ทั้งสองขึ้นมีนโดยไม่รู้ตัวตำรวจจับตามองอยู่โดยเข้าใจว่าเขาเป็น Lord Lucan ซึ่งฆ่าคนเลี้ยงลูกและหนีมาอยู่ออสเตรเลียในเวลาไล่เลี่ยกัน

เมื่อตำรวจจับเขา เขาต้องถอดกางเกง เพื่อตรวจแผลเป็นยาวที่ได้ต้นขาว่าเป็น Lord Lucan หรือไม่ ถึงแม้จะรอดจากการถูกกล่าวหาว่าเป็นฆาตกร แต่ก็ถูกนำขึ้นศาล ส่งตัวกลับอังกฤษ ต้องต่อสู้หลายคดีเพราะมีคดียกอภรรยาอยู่ด้วย ในที่สุดก็ต้องลาออกจากการเป็น ส.ส. ถูกตัดสินจำคุก ๗ ปี ในปี ๑๙๗๖

โรคหัวใจรวมเร้าหนักในคุกแต่ก็รอดชีวิตจากคุกใน ค.ศ. ๑๙๘๐ และอีก ๕ ปีต่อมาเสียชีวิตอย่างสันเนื่อประคาคตัว สูญทั้งชื่อเสียงและเกียรติยศ ทั้งหมดก็เพราะภรรยาซึ่งต่อมาได้แต่งงานกับก่อนเสียชีวิตและมีลูกชายด้วยกันหนึ่งคน ถึงแม้ว่าเขาจะมี I.Q. ถึง ๑๕๐ แต่ก็ไม่ช่วยให้เขามีชีวิตที่ติดลอครอดฝั่งได้

กรณีสุดท้ายเป็น pseudocide ที่อื้อฉาวล่าสุด เรื่องก็มีอยู่ว่า ในปี ๒๐๐๒ John Darwin อดีตครูชาวอังกฤษและเป็นนักพายเรือแคนูสมัครเล่นพายตัวไปขณะพายเรือ จนเชื่อว่าตายในทะเล ภรรยาซึ่งรู้จักกันก็รับเงินประกันชีวิต และย้ายไปอยู่ด้วยกันในปานามา เอาเงินไปลงทุนทำโรงแรมและบริการเล่นเรือแคนู

ต่อมาอีก ๕ ปี ทั้งสองระหองระแหงและแยกทางกัน John รัชชะตากรรมตนเองดีจึงเดินขึ้นสถานีตำรวจและสารภาพว่าทำอะไรไม่ได้เลยใน ๕ ปีที่ผ่านมา เรื่องของเขาเป็นข่าวในสื่ออังกฤษและดังยิ่งขึ้นเมื่อบังเอิญมีผู้ขอรู้อยากเห็นค้นคำว่า “John, Ann, Panama” ใน Google และก็ได้เรื่องเพราะพบเว็บไซต์มีรูปของ John ยืมหมาเป็นเอเจนต์ขายธุรกิจอสังหาริมทรัพย์เมื่อเพียงหนึ่งปีครึ่งก่อนที่จะสารภาพว่าทำอะไรไม่ได้เลย

ที่จริงตำรวจได้กลิ่นอยู่แล้วจากที่มีคนรายงานหลังจากได้ยินคำพูดทางโทรศัพท์ของ Anne ทั้งสองถูกตัดสินจำคุก ๖ ปี ด้วยหลายข้อหา

ในโลกปัจจุบันที่มีทุและตาเป็นลับปะรด ไม่ว่าจะโทรศัพท์มือถือกล้องถ่ายรูปติดโทรศัพท์ การสืบค้นในโลกไซเบอร์ การเดินทางท่องเที่ยวถึงกันอย่างกว้างขวาง ระบบการตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพเพราะเทคโนโลยี ฯลฯ การแก๊งตายเป็นเรื่องที่ทำได้ยากขึ้นทุกที. แต่ก็ยังมีคนพยายามอยู่ทุกวันนี้ เพราะ “โลภะ โทสะ โมหะ” เป็นแรงขับเคลื่อนให้เกิดความวุ่นวายทั้งหลายในโลก (ก)